

Un home penja un cartell davant la porta de l'ambaixada peruana a Bogotá, a Colòmbia, per protestar contra la matança d'indígenes al nord del Perú, el 8 de juny passat.

Esclata una greu crisi política al Perú

BUENOS AIRES ■ Federico Rivas

La mort de 24 policies i almenys 9 indígenes en una protesta a l'Amazònia peruana ha deixat el govern del president Alan García davant la pitjor crisi política des que va assumir el poder, el juliol del 2006. De fet, el conflicte a la regió de Bagua, al nord de Perú, ja ha motivat la renúncia d'una ministra, disconforme amb el tractament oficial de la crisi, i també un conflicte diplomàtic entre el govern del Perú i els de Bolívia i Veneçuela. Les protestes dels nadius amazònics van començar fa dos mesos, quan van convocar una vaga general per rebutjar l'anomenada *lleï de la selva*. La norma, en realitat un decret presidencial que modifica la lleï forestal de l'any 2000, preveu de regular i supervisar l'aprofitament sostenible dels recursos forestals. La promulgació de la lleï ha estat una

exigència dels Estats Units per a aprovar el tractat de lliure comerç (TLC) signat l'any passat, però els indígenes la rebutgen amb l'argument que no s'ha consultat la població i que viola els seus drets de propietat i l'ús dels seus territoris. Amb tot, allò que havia de ser una protesta pacífica es va convertir en un enfrontament després de l'intent per part de la policia de reobrir una carretera tallada pels indígenes. El president García ha denunciat que els 24 policies han estat "salvatgement assassinats a sang freda" pels indígenes. D'una altra banda, les comunitats amazòniques, agrupades en l'Associació Interètnica de Desenvolupament de la Selva Peruana (Aidesep), han contradit la versió oficial, segons la qual hi ha hagut 9 indígenes morts i asseguren que han estat entre 50 i 100. A més, en sintonia amb diverses ONG internaci-

onals defensores dels drets humans, els indígenes han denunciat que la policia havia llançat desenes de cadàvers a un riu per ocultar la veritable dimensió de la matança. Alberto Pizango, líder de l'Aidesep, que ha estat assenyalat pel govern peruà com el màxim responsable dels incidents, ha obtingut asil a Nicaragua, on és considerat víctima d'una persecució política. Mentrestant, el parlament peruà ha decidit de suspendre la *lleï de la selva* durant tres mesos, fins que no se n'aprovin modificacions. En canvi, el president García ha llançat una campanya per vincular les revoltes indígenes amb una operació organitzada "des de l'exterior". Sense esmentar-los directament, el president peruà ha acusat els presidents de Veneçuela i Bolívia, Hugo Chávez i Evo Morales, que han negat la seva responsabilitat.

Entre els presoners de Guantánamo hi ha disset uigurs.

PEQUÍN ■ Iris Mir

La Xina reclama els uigurs. Sense recol·locar els presoners, el nou president dels Estats Units, Barack Obama, no pot complir la promesa de tancar Guantánamo. Diversos països s'han ofert a acollir-los, ni que sigui temporalment, però els 17 detinguts d'ètnia uigur que hi ha a Guantánamo causen més d'un mal de cap al govern de Washington, perquè no pot retornar-los a la Xina per por que allà siguin objecte de represàlies per part de les autoritats. Els uigurs, de religió musulmana, habiten a la regió del Xinjiang, al nord-oest de la Xina, i són perseguits pel règim de Pequín, que els considera separatistes i radicals islamistes que lluiten per la independència de la regió. No fa gaire, la publicació *Voice of America* recollia unes declaracions de Nury Turkel, advocat uigur i activista pels drets humans, que explicava que la regió uigur és l'única de la Xina on la gent pot ser condemnada a mort per qüestions polítiques. Els 17 uigurs detinguts a Guantánamo no lluitaven per l'enemic, però sí que havien rebut entrenament, cosa que pot preocupar algun dels països que decidís acollir-los i que també preocupa la Xina, que els ha qualificat de sospitosos terroristes. Per això, Obama es va sentir alleujat quan les illes Palau, un paradisiac arxipèlag del Pacífic, van oferir-se, com a gest

humanitari, a acollir temporalment als detinguts. Les illes Palau són un estat associat als Estats Units, però independent, on només viuen unes 20.000 persones i que depèn de l'ajut i la defensa militar de Washington. Segons la cadena

CNN, des de la independència, el 1994, les illes Palau han rebut un total de 900 milions de dòlars en ajuda. Per això, els mitjans de comunicació nord-americans s'han fet ressò de les especulacions que asseguren que les illes Palau ha acceptat els uigurs detinguts en canvi de diners. Clarament, en un arxipèlag com les Palau, tot i haver rebut entrenament, l'amenaça que impliquen els uigurs és mínima. A final de la setmana passada la Xina va afegir-hi més tensió, quan demanà que els detinguts fossin repatriats i assenyalà que els Estats Units "haurien de deixar de lliurar sospitosos terroristes a tercers països". De fet, la Xina ha fer pressió a diversos estats perquè no acollissin els detinguts mentre els Estats Units mirava de convèncer alguns països d'acceptar-los. A més, hi ha la circumstància afegida que les illes Palau no mantenen relacions diplomàtiques amb la Xina, però sí amb Taiwan. La manca de relacions entre ambdues nacions també complica la capacitat de la Xina de persuadir les Palau perquè es faci enrere i no accepti els presoners uigurs.

PROTESTES A ITÀLIA PER LA VISITA DEL CORONEL GADDAFI

El president de Líbia, Moammar al-Gaddafi, ha fet un viatge a Roma que ha estat interpretat com una reconciliació entre l'ex-colònia africana i la seva metròpoli. Com es pot comprovar a la imatge, el dictador libí, en ser rebut pel primer ministre Silvio Berlusconi a l'aeroport de Ciampino, portava enganxada al pit una fotografia d'un dels líders de la resistència líbia, executat pels ocupants italians. La visita de Gaddafi va aixecar les protestes de diversos partits de l'oposició italiana, que l'acusaven de no respectar els drets humans al seu país.